

Cabana de teula de Mirambell

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Mirambell
Emplaçament	Abans d'arribar al PK 24 de la N-141 direcció a Mirambell. En ben visible des de la carretera.
Alçada:	679

Coordenades:

Latitud:	41.73132
Longitud:	1.4964
UTM Est (X):	374951
UTM Nord (Y):	4621038

Classificació

Número de fitxa	08036 - 202
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08036A006000530000GK
Autoria de la fitxa	Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP
Data de registre de la fitxa:	dl., 08/07/2013 - 02:00

Descripció

Es troba situada en un camp a tocar de la carretera N-141, abans d'arribar a Mirambell, al costat d'un gran marge de pedra.

Es tracta d'una petita edificació de planta rectangular, d'una sola planta. Els murs estan fets amb petits carreus de pedra irregular lligats amb morter de calç. Les façanes es troben arrebossades. Té la coberta a una sola vessant (oest) amb teula àrab. La paret posterior es troba adossada al marge.

La façana d'ingrés s'orienta a l'oest, i presenta una entrada situada l'esquerra amb brancals de maons i una gran llinda de fusta. La resta de façanes no s'observen obertures.

Història

Un dels profites de la cabana de teula respecte cabanes o barraques convencionals era la capacitat de la teulada de recollir i emmagatzemar l'aigua de pluja en unes condicions de qualitat, higiene i facilitat de conservació superiors al sistema de recollida d'aigua de les basses i les cisternes (que hi dirigien l'aigua a través de canals o aigüeres habilitades des dels camins i sols més denudats). Aquest avantatge, juntament amb al tres factors ja esmentats, fou determinant en el retrocés de les barraques i la profusió de la teula, i dóna una idea de la importància de l'aigua, en qualitat de bé escàs,

La vigència del model la podríem circumscriure entre el darrer terç o finals del segle XIX -moment en que es dóna relleu a la tècnica de la volta- i mitjan dels anys cinquanta del segle XX, època a partir de la qual comença a utilitzar-se l'obra de fabrica (totxos, maons i matximbrats).

